

til at få det. De skal vise vilje til det, og de skal også have et reelt ønske om at blive danske statsborgere. For man skal nemlig opfylde en lang række kriterier og krav for overhovedet at kunne komme i betragtning til at få et dansk statsborgerskab.

Til gengæld er det også sådan, at når man opfylder kriterierne, ja, så giver vi også dansk statsborgerskab. Det gør vi via de her lovforslag, der kommer et par gange i løbet af hver samling, og vi giver det så til dem, som opfylder kravene og kriterierne, eller i nogle få undtagelsestilfælde dér, hvor man giver dispensation, hvor der er behov for det.

Vi vil da også gerne fra konservativ side ønske tillykke til dem, der når frem til og med tredjebehandlingen og får statsborgerskab, når vi skal stemme endeligt om lovforslaget her. Også fra os skal der udtrykkes håb om, at de pågældende vil deltage i statsborgerskabsdagen, hvis de har mulighed for det.

Vi støtter som sagt lovforslaget.

Kl. 17:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Morten Østergaard.

Kl. 17:11

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Det er godt, at vi nu endelig – kan man sige – kan tilbyde en lang række mennesker statsborgerskab med det her lovforslag, og vi iler også med lykønskningerne til de mennesker, lovforslaget nu omfatter.

Det er klart, at hvis det havde stået til os, havde lovforslaget indeholdt flere personer, fordi vi, som det også fremgik af mit spørgsmål til hr. Søren Krarup, synes, det er rigtig, rigtig dårligt og uklogt, at et politisk flertal har besluttet sig for at tilsidesætte lægelige vurderinger af, hvem der er i stand til at leve op til kravene, og hvem der ikke er det og derfor retteligt burde få en dispensation. Det er det, der er situationen, hvad angår afvejning af posttraumatisk stress-syndrom, som er en velbeskrevet lidelse, og som betyder, at man har indlæringsvanskeligheder, hvorfor de krav, der stilles til indfødsret, kan være umulige at indfri.

Der har vi nok en anden tilgang til spørgsmålet end i hvert fald Dansk Folkeparti, idet vi sådan set synes, at det er et gode, at folk ønsker at blive statsborgere i dette land. Vi ser det som udtryk for en stærk integration, at folk ønsker at gøre sig til en del af Danmark ved at opnå stats-

borgerskab. Derfor ønsker vi sådan set ikke, at det skal tilgå så få som muligt, men tværtimod at så mange som muligt opnår en sådan tilstand af integration, at man med rette kan sige, at de er danskere i den forstand, at de får et dansk pas og alle de rettigheder, der følger med.

Der vil jeg sige, at selv om vi er glade for, at forslaget kommer, vil vi i dag altså ikke undlade at udtale en vis kritik af, at man ikke – da vi opfordrede ministeren til det – greb chancen til at fremsætte lovforslaget allerede inden jul. Vi havde gerne støttet en hastebehandling, alene af den grund at man jo allerede inden valget havde meddelt en lang række mennesker, at de kunne forvente at få statsborgerskab, og at de kunne forvente, at det ville blive vedtaget, således at de fra 2008 kunne kalde sig danske statsborgere. Nu er den procedure er blevet forsinket. Vi har forstået på ministeren – og det må vi jo udforske lidt om et øjeblik – at der var nogle sagsbehandlingsskridt, som skulle tages.

Men jeg vil da godt sige, at vi trods alt med de store besværligheder, der umiddelbart var med at fremsætte lovforslaget i december, synes, at det egentlig er imponerende, at man har haft tid til at foretage alle de sagsbehandlingsskridt nu her, så det kommer så tidligt i januar. Vi synes, det er ærgerligt, at de mennesker måtte vente forgæves på lovforslaget og dermed på at få statsborgerskabet, særlig når de nu var blevet oplyst om, at de ville blive statsborgere i 2007, og ikke havde fået oplysninger om, at det var blevet udsat på grund af valget.

Det er meget vigtigt for hver enkelt person, der søger om statsborgerskab, om vedkommende får det eller ej, og det er da især vigtigt, at de, man stiller det i udsigt, også får det på det lovede tidspunkt. Det havde vi gerne medvirket til, og det gør vi også her – bedre sent end aldrig – og derfor støtter vi lovforslaget.

Kl. 17:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er et enkelt spørgsmål. Hr. Søren Krarup.

Kl. 17:13

Søren Krarup (DF):

Når jeg hører hr. Morten Østergaards veltalenhed, får jeg lyst til at stille ham spørgsmålet: Ved han egentlig, hvad indfødsret er til for? Han kender naturligvis historien om det; han ved, at det blev indført i 1776. Hvorfor mon? Hvorfor blev der i 1849 i grundloven indskrevet, at indfødsretten meddeles ved lov? Hvorfor lukker man ikke bare dørene op på vid gab? Hvorfor siger man ikke, at enhver kan få lov at være her